

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

Geo: დოკუმენტი მომზადებულია საქართველოს უზენაესი სასამართლოს ანალიტიკური განყოფილების ადამიანის უფლებათა ცენტრის (www.supremecourt.ge) მიერ. თარგმანის ხელახალი გამოქვეყნების ნებართვა გაცემულია მხოლოდ ადამიანის უფლებათა ევროპული სასამართლოს HUDOC-ის მონაცემთა ბაზაში განთავსების მიზნით.

Eng: The document was provided by the Supreme Court of Georgia, Human Rights Centre of the Analytical Department (www.supremecourt.ge). Permission to republish this translation has been granted for the sole purpose of its inclusion in the European Court of Human Rights database HUDOC.

კვირიკაშვილი საქართველოს წინააღმდეგ

Kvirikashvili v Georgia

საჩივარი no. 34720/16

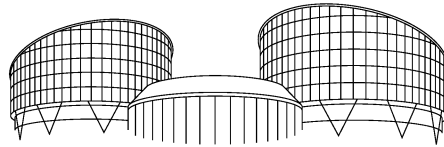
გადაწყვეტილება

2022 წლის 28 აპრილი

ეს გადაწყვეტილება საბოლოოა, მაგრამ ის შეიძლება ექვემდებარებოდეს სარედაქციო გადასინჯვას.

საქმის გარემოებები

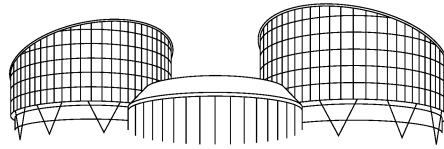
1. საქმე ეხება, კონვენციის მე-3 მუხლის მიხედვით, პოლიციის თანამშრომლების მიერ მომჩივნის სავარაუდო არასათანადო მოპყრობას და ამ კუთხით ჩატარებული გამოძიების სავარაუდო არაადეკვატურობას.
2. 2014 წლის 31 აგვისტოს, დაახლოებით საღამოს 9 საათზე, მომჩივანი გააჩერა ორმა პოლიციელმა, გ.დ.-მ და ლ.ჯ.-მ საგზაო მოძრაობის წესების სავარაუდო დარღვევის გამო. მომჩივანმა გააპროტესტა დაჯარიმება, რის შემდეგაც პოლიციის თანამშრომლებმა ის საკუთარ მანქანაზე მიაგდეს და გ.დ.-მ მას თავში მუშტი დაარტყა. ეს ეპიზოდი პოლიციის მანქანაზე დამაგრებულმა

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

კამერამ დააფიქსირა. შემდგომში სიტყვიერი შელაპარაკება დაიწყო, რომელიც, მომჩივნის თქმით, დასრულდა ორივე პოლიციელის მხრიდან მისი ფიზიკური შეურაცხყოფით. ეს ეპიზოდი არ აღბეჭდილა კამერაზე, თუმცა ახლომდებარე ბენზინგასამართ სადგურზე იყვნენ ადამიანები, რომლებიც, მომჩივნის თქმით, შეესწრნენ შემთხვევას. ამის შემდეგ მომჩივანს ხელბორკილები დაადეს და დააკავეს. მისი ადმინისტრაციული დაკავების შესახებ შედგენილი ოქმის თანახმად, წინააღმდეგობის გამო პოლიციას მოუწია ფიზიკური ძალის გამოყენება, რის შედეგადაც მომჩივანმა თავი დაარტყა მიწას და დაუზიანდა მარცხენა ლოყა და თავის ქალაზე, ხოლო პერანგი გაეხა.

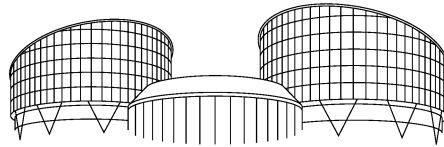
3. მომჩივანი მიიყვანეს პოლიციის განყოფილებაში, სადაც მისი მდგომარეობის გაუარესების გამო გამოიძახეს ექიმი. მოგვიანებით იგი გადაიყვანეს დროებითი მოთავსების იზოლატორში, სადაც მას ვიზუალური გამოკვლევა ჩაუტარდა. ექსპერტიზის დასკვნის მიხედვით, მომჩივანს აღენიშნება ჭრილობები თავის ქალას, მარჯვენა წარბის, მარცხენა ლოყისა და ყურის მიდამოში. მას ასევე ჰქონდა სისხლჩაქცევები ორივე მაჯაზე. როგორც ანგარიშში იყო აღნიშნული, იგი დავობდა, რომ ორმა პოლიციელმა, რომლებმაც იგი დააკავეს, მას ფიზიკური და სიტყვიერი შეურაცხყოფა მიაყენეს.
4. 2014 წლის 1 სექტემბერს თბილისის საქალაქო სასამართლომ მომჩივანი გაასამართლა სამართალდამცავების კანონიერი ბრძანების დაუმორჩილებლობისთვის და დააკისრა ჯარიმა 600 ლარის ოდენობით. გადაწყვეტილება თბილისის სააპელაციო სასამართლომ 2014 წლის 30 სექტემბერს დაადასტურა.
5. 2014 წლის 2 სექტემბერს მომჩივანმა, პროკურორთან გასაუბრებისას, გაიმეორა ბრალდებები ორივე პოლიციელის მხრიდან ფიზიკური და სიტყვიერი შეურაცხყოფის თაობაზე. იმავე დღეს მას, მისივე მოთხოვნით, ჩაუტარდა სამედიცინო გამოკვლევა, რომელმაც დაადგინა, რომ მას ჰქონდა მრავალი სისხლჩაქცევები, ჰემატომები და დაზიანებები თავისა და სხეულზე. ის ასევე უჩიოდა ტკივილს გულმკერდის მარჯვენა და მარჯვენა მკლავის არეებში, აღნიშნავდა, რომ ის ძლიერდებოდა სუნთქვისა და მოძრაობისას და ორივე წინამხრის დაბუჟების გამო. 2014 წლის 10 სექტემბერს რენტგენოლოგიურმა გამოკვლევამ აჩვენა, რომ მისი მეხუთე და მეშვიდე ნეკნები მოტეხილი იყო. სასამართლო ექსპერტიზის ეროვნული ბიუროს მიერ 2014 წლის 26 სექტემბერს გამოქვეყნებულ საბოლოო დასკვნაში ნათქვამია, რომ მრავლობითი

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

დაზიანებები გამოწვეული იყო ბლაგვი საგნით; ისინი ნაკლებად სერიოზული ხასიათისა იყო და შესაძლოა მომხდარიყო ინციდენტის დღეს.

6. 2014 წლის 24 ოქტომბერს შინაგან საქმეთა სამინისტროს გენერალურმა ინსპექციის დეპარტამენტმა („შსს“), მომჩივნის 2014 წლის 4 სექტემბრის საჩივრის საფუძველზე, საყვედური გამოუცხადა ორივე პოლიციელს, სიტყვიერი შეურაცხყოფისთვის (ორივე თანამშრომლის) მიმართ და ფიზიკური შეურაცხყოფისთვის (გ.ბ.)-ს.
7. 2014 წლის 7 ნოემბერს დაიწყო გამოძიება მომჩივნის ბრალდებების საფუძველზე სისხლის სამართლის კოდექსის 333-ე მუხლით (სამსახურებრივი უფლებამოსილების გადამეტება). 2014 წლის 11 ნოემბრის გამოკითხვისას მომჩივანმა დეტალურად აღწერა მისი დაკავების გარემოებები და სავარაუდო არასათანადო მოპყრობა. მომჩივნის მოთხოვნა სავარაუდო ქმედებების არაადამიანურ და ღირსების შემლახველ მოპყრობად გადაკვალიფიცირების შესახებ (სისხლის სამართლის კოდექსის 144-ე ტერცია მუხლი) უარყოფილი იქნა, ისევე როგორც მისი რამდენიმე სხვა საპროცესო მოთხოვნა. 2015 წლის 1 დეკემბერს მომჩივანს ეცნობა 2015 წლის 24 ნოემბრის გადაწყვეტილების შესახებ, რომლითაც მას მსხვერპლის სტატუსი მიენიჭა. მას ასევე აცნობეს, რომ გ.დ.-ს თავში მუშტის დარტყმის გამო სამსახურებრივი უფლებამოსილების გადამეტებაში წაუყენეს ბრალი და თუმცა ორივე ოფიცრისთვის მის ცემასთან დაკავშირებით ბრალი არ წაუყენებიათ.
8. 2016 წლის 18 ოქტომბერს თბილისის საქალაქო სასამართლომ მომჩივნისთვის თავში მუშტის დარტყმის ბრალდებით გ.დ. დამნაშავედ ცნო. მას ძირითადი სასჯელის სახით მიესაჯა ხუთი წლით თავისუფლების აღკვეთა, ხოლო დამატებითი სასჯელის სახით სამსახურებრივი თანამდებობის დაკავების უფლების ჩამორთმევა ერთი წლითა და ექვსი თვით. 2016 წლის 28 დეკემბერს გ.დ.-სა და პროკურატურას შორის დადებული საპროცესო შეთანხმება თბილისის სააპელაციო სასამართლომ დაადასტურა და გ.დ.-ს თავისუფლების აღკვეთა შეუცვალა პირობითი პატიმრობით ხუთი წლის ვადით.
9. 2015 წლის აგვისტოში მომჩივანმა შეიტანა სამოქალაქო სამართლებრივი სარჩელი შსს-ს წინააღმდეგ, სადაც პოლიციის თანამშრომლები ჩართული იყვნენ როგორც მესამე პირები, და მოითხოვა ანაზღაურება არამატერიალური ზიანისთვის თავისუფლების უკანონო აღკვეთისა და ჯანმრთელობისთვის ზიანის მიყენების გამო. 2018 წლის 16 მაისს თბილისის საქალაქო სასამართლომ დაადგინა, რომ მომჩივანს ჯანმრთელობის დაზიანება მიაღდა

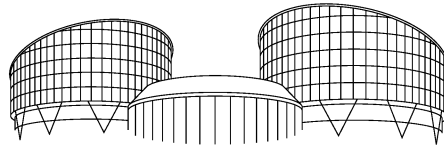
EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

ადმინისტრაციული დაკავების დროს და მის სასარგებლოდ მოპასუხეს დააკისრა 2000 ლარი (დაახლოებით 660 ევრო) მორალური ზიანის ასანაზღაურებლად. პოლიციელების მიერ გამოყენებული ძალისა და მომჩივნის მოტეხილ ნეკნებს შორის რაიმე აშკარა კავშირზე დასკვნის გამოტანის გარეშე, სასამართლომ აღნიშნა, რომ მიუხედავად იმისა, რომ მომჩივნის რენტგენოლოგიური გამოკვლევის შედეგები დაგვიანებული იყო, 2014 წლის 2 სექტემბერს მომჩივანი უკვე უჩიოდა ტკივილს და სუნთქვის გაძნელებას. გარდა ამისა, იგი გულმოდგინედ მოქმედებდა როდესაც გათავისუფლების შემდეგ პირველივე შესაძლებლობისთანავე მოითხოვა სრული სამედიცინო გამოკვლევა. აღნიშნული გადაწყვეტილება თბილისის სააპელაციო სასამართლომ და საქართველოს უზენაესმა სასამართლომ, შესაბამისად, 2019 წლის 16 აპრილს და 10 სექტემბერს დაადასტურეს.

სასამართლოს შეფასება

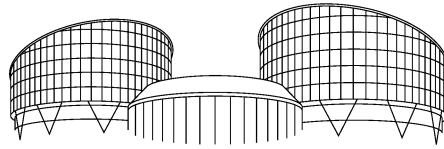
კონვენციის მესამე მუხლის სავარაუდო დარღვევა

10. მომჩივანი დავობდა კონვენციის მე-3 მუხლის მატერიალური და პროცესუალური ნაწილის დარღვევაზე. მთავრობამ განაცხადა, რომ საჩივარი დაუშვებელია, რამდენადაც მომჩივანმა დაკარგა მსხვერპლის სტატუსი ერთ-ერთი პოლიციელის ნასამართლობისა და არამატერიალური ზიანის ანაზღაურების გამო. ისინი ასევე ამტკიცებდნენ, რომ მომჩივნის წინააღმდეგ გამოყენებული ძალა აუცილებელი და პროპორციული იყო მისი დაპატიმრების მიზნით. მომჩივანმა ამასთან დაკავშირებით განაცხადა, რომ არასათანადო მოპყრობის შესახებ მის ბრალდებებზე ჩატარებული გამოძიება არ იყო ადეკვატური, ამდენად, ვერ უზრუნველყო საკმარისი კომპენსაცია და არც მინიჭებული ფულადი ზიანი იყო ადეკვატური. ის ასევე ამტკიცებდა, რომ მას ორივე პოლიციელმა სცემა, რის შედეგადაც მას მრავლობითი დაზიანებები, მათ შორის ნეკნების მოტეხილობა აღენიშნებოდა.
11. მაშინაც კი, თუ იგი თანხმდება, რომ ეროვნულმა სასამართლოებმა, გ.დ.-ს მსჯავრდებით, აღიარეს, რომ მომჩივანს პოლიცია არასათანადოდ მოექცა, სასამართლომ მაინც უნდა შეამოწმოს, იყო თუ არა სამართლებრივი დაცვის ქმედითი საშუალება საკმარისად ადეკვატური გამოძიების და კომპენსაციის სახით (იხ. *Gäffgen v. Germany* [GC], no. 22978/05, § 116, ECHR 2010). კითხვა იმის შესახებ, შეუძლია თუ არა მომჩივანს კვლავ დაობდეს, რომ კონვენციის მე-3

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

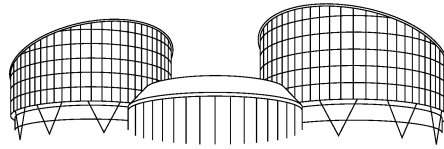
- მუხლის დარღვევის მსხვერპლია მის მიმართ განხორციელებული არასათანადო მოპყრობის გამო, ამ დებულებით მჭიდროდ არის დაკავშირებული მისი საჩივრის არსებით მხარესთან. ამ რიგად, სასამართლო იღებს გადაწყვეტილებას, რომ ეს საკითხი საქმის არსებით მხარეს მიაკუთვნოს.
12. იგი ასევე აღნიშნავს, რომ ეს საჩივარი არ არის აშკარად დაუსაბუთებელი კონვენციის 35-ე მუხლის მე-3 (a) პუნქტის მნიშვნელობით ან დაუშვებელი რაიმე სხვა საფუძვლით. ამიტომ ის დასაშვებად უნდა გამოცხადდეს.
13. შესაბამისი ზოგადი პრინციპები სასამართლოს მიერ შეჯამებულ იქნა საქმეში *Bouyid v. Belgium*-ის წინააღმდეგ ([GC], no. 23380/09, §§ 81-88, 100-01, და 114-23, ECHR 2015; იხ. ასევე *El-Masri v. the former Yugoslav Republic of Macedonia* [GC], no. 39630/09, §§ 151-53 და 182-85, ECHR 2012, და *Mikiashvili v. Georgia*, no. 18996/06, §§ 69-72, 9 ოქტომბერი 2012; პრეცედენტული სამართლის უახლესი შეჯამებისთვის, რომელიც ეხება ხელისუფლების ვალდებულებას, ჩაატაროს ეფექტური გამოძიება არასათანადო მოპყრობის სერიოზულ ბრალდებებზე იხ. *X and Others v. Bulgaria* [GC], no. 22457/16, §§184-91, 2 February 2021).
14. სასამართლო აღნიშნავს, რომ მომჩივანი დაობდა მისი არასათანადო მოპყრობის შესახებ ორივე პოლიციელის მხრიდან, რომელსაც ადგილი ჰქონდა დაკავების იმავე დღეს. იმ დროისთვის მას უკვე ჰქონდა რამდენიმე სამედიცინო მტკიცებულება, რომელიც ადასტურებდა მის ბრალდებებს (ზემოთ იხ. პარაგრაფები 2-3). შინაგან საქმეთა სამინისტროს გენერალურმა ინსპექციამ (პოლიციაზე პასუხისმგებელი სამინისტრო), პოლიციელებთან გასაუბრების შემდეგ, ორივე მათგანზე გამოსცა საყვედური (იხ. პარაგრაფი 6 ზემოთ). თუმცა, სათანადო სისხლის სამართლის გამოძიება, რომლის შედეგადაც მოხდა ერთი პოლიციელის იდენტიფიცირება და დასჯა მომჩივნისთვის თავში დარტყმის გამო, დაკავებამდე, მხოლოდ ორი თვის დაგვიანების შემდეგ მოხდა. ამას გარდა, დაკავებამდე არსებულ სიტუაციაზე დაკვირვებისას, ვერ იქნა განმარტებული, თუ როგორ გამოიყენეს ძალა მომჩივნის წინააღმდეგ ფაქტობრივი დაკავების დროს და იყო თუ არა ძალის გამოყენება მკაცრად აუცილებელი მოცემულ გარემოებებში (იხ. *Boris Kostadinov v. Bulgaria*, no. 61701/11, § 53, 21 იანვარი 2016, დამატებითი მითითებებით). ამასთან დაკავშირებით, სასამართლო მიიჩნევს, რომ მომჩივანი თანმიმდევრული იყო თავის ბრალდებებში, კერძოდ, რომ იგი ორივე პოლიციელმა სცემა ფაქტიური დაკავების დროს. მის ბრალდებებს სამედიცინო მტკიცებულებებიც განამტკიცებდა (ზემოთ იხ. პარაგრაფები 2-3 და 5). მიუხედავად იმისა, რომ

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

მომჩივნის მოტეხილი ნეკნებზე რენტგენოლოგიური გამოკვლევები გადაიდო, ის უკვე უჩიოდა ტკივილს და სუნთქვის გაძნელებას 2014 წლის 2 სექტემბერს, ანუ სავარაუდო ინციდენტიდან ორი დღის შემდეგ, რაც ვერ შეამსუბუქებს შესაბამისი ორგანოების პასუხისმგებლობას ყველა შესაძლო ნაბიჯი გადადგან სიმართლის დასადგენად. არც დისციპლინური გამოძიების და არც ფაქტობრივი სისხლის სამართლის გამოძიების დროს არ იყო დანიშნული სასამართლო-სამედიცინო ექსპერტიზა მომჩივნის მოტეხილობის ნეკნების მიზეზისა და წარმოშობის დასადგენად (იხ. *Mammadov and Others v. Azerbaijan*, no. 35432/07, § 125, 21 თებერვალი 2019; იხ. ასევე *Pertaia v. Georgia [Committee]*, 44888/16, § 38, 13 იანვარი 2022). მომჩივანმა აღიარა, რომ მან წინააღმდეგობა გაუწია პოლიციას დაკავებისას. თუმცა მთავრობას არ უდავია, რომ დაკავებისას მას ნეკნების მოტეხილობა გამართლებული ძალის გამოყენების შედეგად მიაღწა. მათ არ განუმარტეს ამ დაზიანების წარმოშობა, გამოძიება კი შემოიფარგლა მომჩივნის დაპატიმრებამდე მიყენებული ერთი დარტყმის გამოკვლევით (შეადარეთ *Shishkin and Others v. Russia [Committee]*, no. 30050/09, §§ 92-97, 1 სექტემბერი 2020; იხ. ასევე *Minin and Others v. Russia [Committee]*, no. 29120/06 and 8 others, § 146, 27 ივლისი 2021; იხ. ასევე *Girgvliani v. Georgia*, no. 25091/07, §§ 256 და 266, 26 აპრილი 2011). სასამართლო, შესაბამისად, მიიჩნევს, რომ გამოძიება, მისი ვიწრო ფარგლების, გაჭიანურებისა და დროულად ჩაუტარებელი სასამართლო ექსპერტიზის გათვალისწინებით, არ შეიძლება ითქვას, რომ იყო ადეკვატური და საკმარისი.

15. რაც შეეხება განმცხადებლის სამოქალაქო სარჩელს, თბილისის საქალაქო სასამართლომ გამოიკვლია შესაძლო კავშირი პოლიციის თანამშრომლების მიერ გამოყენებულ ძალასა და მომჩივნის მოტეხილ ნეკნებს შორის და მიანიჭა მას კომპენსაცია (ზემოთ იხ. პარაგრაფი 9). თუმცა, განზრახ არასათანადო მოპყრობის შემთხვევაში, მე-3 მუხლის დარღვევა არ შეიძლება გამოსწორდეს მხოლოდ დაზარალებულისთვის კომპენსაციის მინიჭებით (იხ. *Gäfgen*, ციტირებულია ზემოთ, §§ 116 და 119; იხ. ასევე *Shestopalov v. Russia*, no. 46248/07, § 56, 28 მარტი 2017).
16. ამრიგად, სასამართლო ადგენს, რომ ხელისუფლებამ ვერ ჩაატარა ეფექტური სისხლის სამართლის გამოძიება მომჩივნის მიმართ არასათანადო მოპყრობის ბრალდებებთან დაკავშირებით და რომ მომჩივანს შეუძლია კვლავ განაცხადოს, რომ კონვენციის მე-3 მუხლის მიხედვით წარმოადგენდა მისი უფლებების დარღვევის „მსხვერპლს“, პოლიციის მხრიდან მის მიმართ არასათანადო

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

მოპყრობის გამო (იხ. Barovovo v. Russia, no. 9183/09, §§ 45-46, 15 ივნისი2021). შესაბამისად, ის უარყოფს მთავრობის პრეტენზიას ამასთან დაკავშირებით. ამ დასკვნის გათვალისწინებით, სასამართლო მიიჩნევს, რომ არ არის საჭირო იმის შემოწმება, იყო თუ არა მომჩივნისთვის მინიჭებული კომპენსაცია ეროვნული სასამართლოების მიერ საკმარისი არასათანადო მოპყრობის შედეგად მიყენებული ზიანისთვის (იხ. Shishkin and Others, ციტირებულია ზემოთ, § 90).

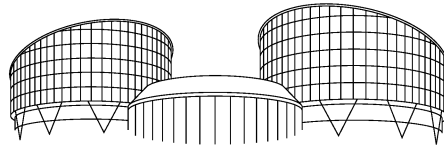
17. სასამართლო ადგენს, რომ შესაბამისად ადგილი ჰქონდა კონვენციის მე-3 მუხლის დარღვევას მისი მატერიალური და პროცედურული ასპექტებით.

კონვენციის 41-ე მუხლის გამოყენება

18. მომჩივანმა მოითხოვა 5,000 ევრო (ევრო) მორალური ზიანის ასანაზღაურებლად, ხოლო 2,799.13 ფუნტი სტერლინგი და 416 აშშ დოლარი (აშშ დოლარი) სასამართლოს წინაშე გაწეული ხარჯებისა და დანახარჯებისთვის.
19. მთავრობამ განაცხადა, რომ მომჩივანს უკვე მიენიჭა დაახლოებით 660 ევრო არამატერიალური ზიანის გამო ეროვნული სასამართლოების მიერ და რომ მისი დამატებითი მოთხოვნა ამ კუთხით გაზვიადებულია. ისინი ასევე ამტკიცებდნენ, რომ მომჩივანმა ვერ აჩვენა, რომ მან რეალურად გაიღო მოთხოვნილი იურიდიული ხარჯები. რაც შეეხება ადმინისტრაციული ხარჯების 416 აშშ დოლარს, ისინი აცხადებდნენ, რომ ეს გადაჭარბებული იყო.
20. ეროვნული სასამართლოების მიერ მომჩივანისთვის მინიჭებული თანხის გათვალისწინებით, სასამართლო ანიჭებს მომჩივანს 3000 ევროს და დამატებით ნებისმიერი სახის გადასახადის ანაზღაურების უფლებას, რომელიც შეიძლება მას დაეკისროს.
21. მის ხელთ არსებული დოკუმენტების გათვალისწინებით, სასამართლო მიზანშეწონილად მიიჩნევს მომჩივანს გადაუხადოს 2,800 ევრო, რომელიც ფარავს სასამართლოს წინაშე საქმის წარმოების ხარჯებსა და დანახარჯებს, პლუს ნებისმიერი გადასახადს, რომელიც შეიძლება მას დაეკისროს.

ამ მიზეზთა გამო სასამართლო ერთხმად

1. აცხადებს საჩივარს დასაშვებად;
2. ადგენს, რომ ადგილი ჰქონდა კონვენციის მე-3 მუხლის დარღვევას მისი მატერიალური და პროცედურული კუთხით;
3. ადგენს

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

(ა) რომ მოპასუხე სახელმწიფომ უნდა გადაუხადოს მომჩივანს სამი თვის განმავლობაში შემდეგი თანხები, რომლებიც უნდა დაკონვერტირდეს მოპასუხე სახელმწიფოს ვალუტაში გადახდის თარიღისთვის მოქმედი კურსით:

- (i) 3000 ევრო (სამი ათასი ევრო), პლუს ნებისმიერი გადასახადი, რომელიც შეიძლება დაეკისროს, მორალური ზიანის გამო;
- (ii) 2800 ევრო (ორი ათას ორასი ევრო), პლუს ნებისმიერი გადასახადი, რომელიც შეიძლება დაეკისროს მომჩივნის ხარჯებისა და დანახარჯების მიმართ;

(ბ) რომ ზემოაღნიშნული სამი თვის გასვლიდან ანგარიშსწორებამდე ზემოაღნიშნულ თანხებზე გადასახდელი იქნება მარტივი საპროცენტო განაკვეთი ევროპის ცენტრალური ბანკის ზღვრული საკრედიტო განაკვეთის ტოლი დეფოლტის პერიოდში, პლუს სამი პროცენტული პუნქტი;

4. უარყოფს მომჩივნის დარჩენილ მოთხოვნას სამართლიანი დაკმაყოფილების შესახებ.